

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.9. Secunda Papæ ad Imperatorem Epistola.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

Sæcul. VIII.
A. C. 731.

Sarmatæ, aliique populi, qui ex Septentrione advenerunt, in Decapolim, miseram profecto te Imperatore Provinciam! irruerunt, Ravennam Metropolim occuparunt, & ejecto tuo Magistratu, suos Præfectos immiserunt. Jam vero Civitatibus nobis proximis & Urbi eandem sortem minitantur. Roma perit, nec tu ille es, qui servare eam possis. Hos fructus nobiles tua insipientia peperit.

Terrere nos vis, dicens, mittam Romam, qui Imaginem S. Petri comminuant, jubebo, Gregorium Papam vinculis onustum abstrahi, sicut olim Constantius † Martinum. Scito Papas esse Conciliatores pacis, ejusdemque inter Orientem & Occidentem Arbitros. Non est, cur minas tuas timeamus; si enim in locum non plus una Leuca Roma, qua Campaniam spectat, distantem recedimus, securi sumus. Decapolis, cujus hic Gregorius III. meminit, illa ipsa est Provincia, quæ frequentius Pentapolis nominabatur, & cujus Caput Ravenna habebatur.

§. IX.

*Secunda Papæ ad Imperatorem
Epistola.*

to. 7. Conc.
p. 23.

*Cum Leo Imperator iterum Papæ scripsisset, is respondit in hunc modum:
Litteras tuas Rufinus Legatus tuus mihi red-*

reddidit. Jamque usque adeo crescit do-
 lor meus, ut ipsam vitam fastidiam, cum
 videam, quod non modo præteritorum te
 nulla pænitentia subeat, sed pervicacius
 in errore perseveres. Dicis: Imperium
 teneo, & Sacerdotium. Id quidem An-
 tecessores tui de se dicere potuissent, illi
 nimirum, qui fundarunt, & ornarunt
 Ecclesias, easdemque juncta cum Episco-
 pis opera contra Adversarios defende-
 runt. Tu vero quas invenisti magnifice
 ornatas, spoliasti & deformasti. Quid
 sunt Ecclesiæ nostræ, nisi opera hominum?
 lapides, ligna, calx, arenatum? At Ima-
 ginibus Historiisque Jesu Christi, &
 Sanctorum ornantur. Ad Ecclesias sic
 decorandas Christiani bonorum suorum
 partem impendunt, patres matresve par-
 vulos suos neo-baptizatos brachiis com-
 plexi, iisdem, aut juvenibus, aut Genti-
 libus conversis digito illas monstrant, hac
 industria ad pietatem formant, eorum
 intellectum & cor ad Deum elevant. Ab
 his tu simplicem plebis animum abstraxi-
 sti, ut otio torperet, jamque cantilenas,
 lyræ tibiæque sonos, aliasque id genus nu-
 gas, in locum Gratiarum actionis & Lau-
 dis Divinæ substituiisti.

Postea Papa Imperii & Sacerdotii di-
 versitatem ostendit his verbis: Quem-
 admodum Episcopo non licet res Palatii
 curare, & Dignitates hujus mundi con-
 ferre,

Sæcul. VIII.

A. C. 731.

p. 26.

p. 26.

Sæcul. VIII. *ferre, ita Imperatoris non est in officia*
A. C. 731. *Ecclesiæ se ingerere, Clericos eligere, con-*
secrare aut administrare Sacramenta vel
etiam eorum sine Presbytero participem
fieri. Quilibet ex nobis intra Vocatio-
 1. Cor. 7. 20. *nis suæ limites se contineat. Intelligis*
jam, Auguste! quid discriminis inter E-
piscopos Principesque sit? Si quis in te
peccavit, ædes ejus Fisco tuo adscribis,
rebus omnibus spoliis, in exilium mittis,
aut etiam capite plectis. Non ita Epis-
copi. Verum si quis peccavit, & pecca-
tum suum confitetur, non strangulant
reum, aut caput amputant, sed collo ejus
Evangelium & Crucem injiciunt, in lo-
co, quo thesaurus Ecclesiæ asservatur, aut
in Diaconia, aut in Secretario Catechu-
menorum incarcerant, jejunia, vigiliis,
preces injungunt, postquam deinde satis
castigatum & emendatum censent, ei Sa-
crum Corpus & pretiosum sanguinem Do-
mini Nostri tribuunt, atque jam in ocu-
lis Dei purum & immaculatum dimit-
tunt.

Sane Papa hic, sicut & Antecessor
 suus, ad Imperatorem in hunc sensum
 scribens longissime aberat a proposito
 eidem potestatem sæcularem auferen-
 di. (*)

Tum

(*) Hæc Fleurii Reflexio ad ea, quæ ætate
 S. Gregorii VII. facta sunt, collineare viden-
 tur.

Tum Papa prosequitur: *Tyranni Saecul. VIII.*
dem tuam per manus militum patimur, A. C. 731.
& armis corporis nos persequeris. Nos an. p. 27.
vero nudi sumus, & exermes. Non ha-
bemus terrestres exercitus, sed invocamus
Jesum Christum, creaturarum omnium Epistola ad
Caput, omnibus Caelestium Virtutum Imperato-
exercitibus superiorem, ut te Satanae rem.
tradat ad salvandam animam tuam secun-
dum Apostoli dictum. Et infra: Quæris,
cur in sex Conciliis nulla de Imaginibus
mentio fiat. Respondeo, in illis nec de
eo mentionem occurrere, an expediat ho-
mini manducare panem & aquam potare.
Accepimus Imagines antiqua Traditio-
ne, ipsi Episcopi Imagines ad Concilia
detulerunt, & nemo illorum, qui Deum
amabant, sine Imaginibus iter faciebat.

Gregorius III. Papa hanc & priorem *Anast. in*
 Epistolam ferendam tradidit Georgio *Greg. III.*
 Presbytero, qui usque adeo timido ani-
 mo fuit, ut Epistolam Imperatori redde-
 re non auderet. Ergo Romam reverti-
 tur, & culpam coram Pontifice fatetur.
 Is vehementissime increpitum coacto
 Concilio deponere volebat; verum ro-
 gantibus Episcopis satis ei fuit Geor-
 gio pœnitentiam injungere, quem dein-
 de cum iisdem Epistolis deferendis re-
 misit. Imperator his litteris in Sicilia
 retineri jussis, noluit concedere, ut Geor-
 gius eas ad se Constantinopolim affer-

C s ret,

Sæcul. VIII. ret, & virum anno prope integro in exi-
 A. C. 732. lio degere coegit.

§. X.

S. Bonifacius Archiepiscopus.

vit. Wilib. c. 8. per Othl. lib. I. c. 26. In Germania S. Bonifacius, cum Grego-
 rii III. Papæ Ordinationem percepisset, missis Legatis cum Epistolis eidem obedientiam promisit, prædicationis suæ rationem reddidit, & quarundam quæstionum difficultium resolutionem petiit. Papa non modo Sacræ Sedis Communionem & amicitiam, quam exoptabat, sed etiam Pallium & Archiepiscopi Titulum concessit. Missis quoque Reliquiis, aliisque donis Epistolam ad eundem dedit, in qua, postquam explicavit quantam ei Dignitatem tribuat, subjungit: *Et quia nobis affirmasti, per Dei Gratiam, tantam populorum multitudinem fuisse conversam, ut iis erudiendis solus non sufficias, jubemus, ut juxta Canones & Sacræ Sedis Auctoritatem in illis locis, in quibus numerus Fidelium auctus est, Episcopos constituas; id tamen semper cavendum memento, ne Episcopatus vilescat, & in consecratione unius duo tresve alii semper advocentur. Quod spectat ad illum Presbyterum, qui anno superiore ad nos venit, & a criminibus suis absolutum fuisse se dicit, scito, ipsum nullam apud nos Confessionem deposuisse,*
nec

to. 6. Conc. p. 1486. epist. I.

c. 9.